

Een verslagje van een supporter

Er moet al een goede reden zijn om mij naar Nederland te krijgen, maar die was er en wel de volgende: we gaan naar het Europees Kampioenschap Judo te Rotterdam, tot daar toe, maar het voornaamste was wel dat Ilse (Heylen, maar dat weten we ondertussen al) nog beter wil doen dan het jaar ervoor, waar de finale spijtig genoeg verloren werd tegen de Roemeense Iona-Maria Aluas Dinea (mijn eerste koka is binnen wegens het goed spellen van haar naam).

Reeds lang op voorhand werd er een beroep gedaan op supporters. Via Olivier en de judo club van Leuven, werd er een autobus voorzien voor de supporters. 20 mei, eindelijk, vroeg opstaan want we willen op tijd aankomen. We spreken af in Kontich, waar de Antwerpse supporters op de bus wachten. Je kan niet missen, gewoon de T-shirts van ISI-PRINT in het oog houden, wat wel gemakkelijk is. We krijgen ook nog de nodige hoofdeksels (met zwart geel en rood) wat een kleurrijk spektakel opleverde. Rond kwart na zeven komt de bus aan, en wij weg naar Rotterdam. De reis verloopt zonder al te veel problemen, en er waren zelfs koffiekoeken (met drankje) voorzien. Rond negen uur kwamen we ter plaatse (Ahoy hal en niet voor Borsato want die zat in Antwerpen).

Veel volk was er nog niet en het was niet 'oranje boven' maar zwart geel en rood boven. De opkomst was aan de magere kant alhoewel men ons vertelde dat de zaal uitverkocht was. Wij naar binnen, zitten we toch niet met een groot scherm voor onze neus zeker, doch niet getreurd, we schuiven stilletjes op zodat we alles goed kunnen zien. (in de namiddag zitten we zelfs in het midden van de zaal!) Voor Ilse moet kampen, supporteren we voor de andere Belgen, we zien Taymans (drie maal ippon doch daarna spijtig genoeg verloren - 5de plaats) alsook voor An Simons (eveneens vijfde). Katrien Ongena verliest haar eerste kamp en krijgt geen herkansing. Maar nu het voornaamste waar we voor gekomen zijn: ons Ilse.

De loting was zwaar, normaal tegen Singleton (GB) en bij winst daarna tegen Euranie (FR).

Twee tegenstanders van formaat, die Ilse wel aan kan (zie verslag Olympische Spelen), maar gemakkelijk is anders. Komt het bericht dat Singleton boven de 52 kg zit. (die pralines die ik aan dat meisje gegeven heb op Open Wilrijk hebben uiteindelijk toch geholpen) Ilse moet dus kampen tegen Hen Boshri (hier krijg ik een yuko voor, wat de spelling betreft) uit Israël, een onbekende tegenstandster. Normaal een opwarmertje, doch in het judo weet je dit nooit. Geen probleem echter voor Ilse, die haar tegenstandster verslaat met ippon. Normaal volgt nu de Franse, doch deze heeft verloren van de Poolse Barbara Bukowska (hier scoor ik een waza-ari voor dank u). Deze Poolse is van een ander kaliber, ze wil Ilse altijd werpen, vandaar dat ze steeds naar de nek grijpt, het beste is naar de grond te gaan, wat ook geschied en na een arm- klem dient de Poolse af te kloppen zodat Ilse haar tweede ippon beet heeft. Zo tot hiertoe verloopt alles naar wens, nu op naar de halve finale die plaats heeft in de namiddag.

In de halve finale komt Ilse tegenover Telma Monteiro (voilà, ik heb mijn ippon beet maar doe toch nog even verder) uit Portugal, een goede judoka. De kamp gaat gelijk op, doch wat het aantal supporters betreft liggen we ver aan kop, Ilse scoort een yuko en houdt deze voorsprong vast tot het einde. Zo komen we tot een heruitgave van de finale in 2004, maar we geloven er allemaal in dat het dit jaar wel zal lukken.

De finale tegen hoger vernoemde Roemeense Dinea, we krijgen een strijd van twee judoka's deze naam waardig. Eerst wordt er een afwachtende houding aangenomen wat beide een shido (strafpunt) oplevert. Wat gebeurt er dan? Dinea plaatst een aanval binnen de tatami, Ilse komt op haar zij terecht buiten de tatami en heeft zelfs haar judogi (het bovenste deel weliswaar) in haar handen, ik dacht dat dit eerder een taak voor onze Olivier was, maar in een finale moet je van niets verschieten. Oei, Ilse op achterstand, wat nu? Ons geheim wapen inzetten natuurlijk, wij, de supporters schreeuwen Ilse naar de overwinning. Ze komt gelijk met een prachtige yuko, je ziet dat de Roemeense niet meer van de jongste is en ze krijgt het moeilijk, Ilse scoort een koka en wij worden zot van glorie, de voorsprong komt niet meer in gevaar en we tellen de laatste tien seconden mee af.

GOUD!!!!

Proficiat Ilse je hebt het gehaald. Alle supporters recht, zwaaiend met vlaggen, en we zetten onze kelen nog eens open, prachtig. Ik ben nu niet den beste Belg, maar ben toch fier als het Belgisch volkslied gespeeld wordt en jong en oud zingt zelfs mee. Er heerst een geweldige sfeer onder de supporters en eens buiten de hal, wachten we op onze kampioene. We worden beloond, na de nodige plichtplegingen (plasje doen enz.) is ze daar, de beste van Europa! Iedereen mee op de foto, die reeds op internet te bezichtigen valt.

Het is tijd geworden om terug huiswaarts te keren, in de bus is het eigenaardig... stil, mijn stem doet het niet zo goed meer maar dat ben ik stilletjes aan reeds gewoon, gelukkig hebben wij iemand bij uit Mechelen die ons bestookt met de nodige moppen, als we een entertainer nodig hebben weten we wel wie we moeten vragen. De terugreis verloopt zonder veel problemen, alhoewel die Hollanders er ook wat van kennen wat files betreft, en ze zijn daar dan nog niet eens aan het werken zoals bij ons. Rond 21.00 uur komen we aan te Antwerpen waar we afscheid nemen van elkaar en onze collega-supporters uitwuiwen die hun reis verderzetten richting Brussel. Ik ben er zeker van dat we elkaar nog zullen ontmoeten in de toekomst.

En wat brengt ons die toekomst? Wereldkampioenschap in Cairo misschien? Ik denk het wel, beter gezegd, ik weet het zeker, en wel om twee redenen, ook daar heeft Ilse supporters nodig, maar ook, als eens nagedacht wie er anders het verslag gaat maken???

Tot in Cairo. Guy.